

บันทึกข้อความ

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์	
จังหวัดหนองคาย	
รับที่	489
วันที่	20 เมษายน 2569
เวลา	14.48 น.

ส่วนราชการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย โทร ๐ ๔๒๔๙ ๐๙๓๖ โทรสาร ๐ ๔๒๔๙ ๐๙๓๕
ที่ กษ ๐๙๑๙.๓/๑ ๕๖๘ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๙

เรื่อง ขอส่งข้อมูลเดือนภัยการเกษตร ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๘ เมษายน ๒๕๖๙

เรียน เกษตรและสหกรณ์จังหวัดหนองคาย, เกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ, เกษตรจังหวัดหนองคาย,
เกษตรจังหวัดบึงกาฬ

ตามที่กรมวิชาการเกษตรได้จัดทำข้อมูล “เดือนภัยการเกษตร” โดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับสภาพแวดล้อม สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพืชชนิดต่าง ๆ การเกิดโรคระบาด ในพืช การระบาดของแมลงศัตรูพืช ตลอดจนข้อสังเกต ข้อควรระวัง แนวทางแก้ไข/ป้องกัน เพื่อเผยแพร่ให้กับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบการ สื่อมวลชน หรือผู้เกี่ยวข้อง ได้ทราบประจำทุก ๒ สัปดาห์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย จึงขอส่งข้อมูลเดือนภัยการเกษตร ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๘ เมษายน ๒๕๖๙ มาเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในหน่วยงานของท่านและประชาสัมพันธ์ ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วถึง รายละเอียดตามเอกสารที่แนบเสนอมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายศักดิ์สิทธิ์ จรรย์ากรณ์)

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย

มอบกลุ่มสารสนเทศฯ และกลุ่มช่วยเหลือฯ

21 เม.ย. 2569

เดือนกุมภาพันธ์

ช่วงวันที่ 15 - 28 เมษายน 2569

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาที่ขยับโดยของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อนแห้งแล้ง มีลมพัดบางพื้นที่	1. ลองกอง	ติดผลอ่อน	เพลี้ยแป้ง	เพลี้ยแป้งมีการเคลื่อนย้ายจากพื้นดินขึ้นบนต้นลองกองตั้งแต่ช่วงลองกองแทงตาออก และระบาดไปจนถึงผลลองกองแก่ ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยง และก่อให้เกิดโรคทำให้ผลร่วงหรือเน่าเสีย และทำให้ใบไหม้ การกระจายของเพลี้ยแป้งเพิ่มและรวดเร็วขึ้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพลี้ยแป้งบางชนิดอาศัยอยู่ในดินบริเวณโคนต้นพืชหรือรากพืช และมันมีตัวพาไปยังส่วนต่าง ๆ ของพืชอาหาร ควรตัดแต่งกิ่งเพื่อลดการเป็นพาหะของแมลงไปยังต้นอื่น ๆ และควรรีใช้เศษพืชในน้ำหมักหรือปุ๋ยหมักเพื่อป้องกันแมลงและเพลี้ยแป้งที่อาศัยอยู่ในดินได้ขึ้นมาจากต้น 2. ถ้าพบระบาดในปริมาณไม่มากอยู่เป็นกลุ่มตามส่วนต่าง ๆ ของต้นลองกอง ควรตัดส่วนที่ถูกทำลายและนำไปทิ้งนอกแปลง 3. ถ้าระบาดรุนแรง ให้นำด้วยสารฆ่าแมลง เช่น คาร์บาริล 85% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอิมโทกแซม 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นสารอย่างน้อย 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน
	2. เงาะ	ติดผล - เก็บเกี่ยว	1. เพลี้ยไฟฟริก	ตัวอ่อน และตัวเต็มวัย ใช้ปากเขี่ยดูดน้ำเลี้ยงจากเซลล์พืชบริเวณส่วนเนื้อเยื่ออ่อน สำหรับผลอ่อนที่ถูกทำลาย พบของเงาะจะเป็นรอยตกสะเก็ดแห้งสีน้ำตาล ปลายขมจะม่วงงอ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำรวจเพลี้ยไฟอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงในช่วงที่อากาศร้อนอบอ้าว และฝนทิ้งช่วง โดยการสุ่มเจาะช้อนจากบนกระดาดแห้งสีน้ำตาล พบเพลี้ยไฟ 2 - 3 ตัวต่อช่อ ควรทำการ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. เพลี้ยแป้ง	<p>ดูคกินน้ำเลี้ยงจาก ผล กิ่งอ่อน และช่อดอก เพลี้ยแป้งทำลายผลจะพบบริเวณซึ่งผล และโคนขมของผลเงาะ ถ้าทำลายรุนแรงในระยะผลอ่อนจะทำให้ผลร่วง ในระยะผลแก่จะทำให้สกปรกเนื่องจากสิ่งขับถ่ายของเพลี้ยแป้ง มีราดำเกิดขึ้น</p>	<p>ป้องกันกำจัด</p> <p>2. การพ่นสารฆ่าแมลงป้องกันกำจัดในระยะตั้งแต่มองช่อดอกถึงติดผลอ่อน อย่างน้อย 1 - 2 ครั้ง เมื่อพบการระบาดของเพลี้ยไฟ และระมัดระวังช่วงที่มีดอกบานเต็มที่เป็นระยะที่มีการผสมเกสร เพราะสารฆ่าแมลงบางชนิดอาจเป็นอันตรายต่อผึ้งที่ช่วยผสมเกสรได้</p> <p>3. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น สไปนีโทแรม 1.2% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนซิลเอต 1.92% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แอลมัลตา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>1. เพลี้ยแป้งบางชนิดอาจอาศัยอยู่บนดินบริเวณโคนต้นพืชหรือรากพืช และมีคืบเป็นตัวพาไปยังส่วนต่าง ๆ ของพืชอาหาร ควรตัดแต่งกิ่งเงาะ เพื่อลดการเป็นพาหะของน้่ามันเคือง ๆ และควรรักษาพืชให้น้ำมันเคือง ผู้กรอบต้น เพื่อป้องกันและเพลี้ยแป้งที่อาศัยอยู่บนดินได้เข้ามาบนต้น</p> <p>2. ถ้าพบระบาดเป็นปริมาณไม่มากอยู่เป็นกลุ่ม</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			3. สภาพอากาศร้อน และแห้งแล้ง	ใบและผลร่วง เนื่องจากอากาศร้อน	<p>ตามส่วนต่าง ๆ ของต้นเงาะ ควรตัดส่วนที่ถูกทำลายและนำไปทิ้งนอกแปลง</p> <p>3. ถ้าระบบน้ำไม่เพียงพอแปลง คาร์บอนิล 85% WP อัตรา 50 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ อิมิตาโคลพริล 10% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 หลังจากนั้นก็ให้ใช้เศษฟาง ชุบน้ำมันเครื่องผู้กรอบโคนต้น ป้องกันมด และหมีขี้แยบ้างแต่ใช้ปริมาณต้น</p>
			3. สภาพอากาศร้อน และแห้งแล้ง	ใบและผลร่วง เนื่องจากอากาศร้อน	<p>1. งดการกำจัดวัชพืชบริเวณใต้ทรงพุ่ม และกำจัดพารัสติคลุ่มดินเพื่อรักษาความชื้นในแปลง</p> <p>2. ควรจัดการน้ำให้เหมาะสม และเพิ่มปริมาณการให้น้ำจากอัตราการใช้ที่เดิม 80 เปอร์เซ็นต์ เป็น 85 เปอร์เซ็นต์ ควรให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ให้น้ำอย่างเพียงพอไม่ให้แห้งหรือแห้งจนเกินไป และปรับช่วงเวลาการให้น้ำก่อนที่จะเจอสภาพอากาศที่ร้อนและแห้งมาก ๆ ช่วงเช้าให้แล้วเสร็จก่อน 10.00 น. เพื่อให้ดินมีความชื้นและต้นพืชพร้อมที่จะดูดน้ำไปใช้</p> <p>เพื่อลดอุณหภูมิของใบในช่วงที่สภาพอากาศวิกฤติ</p> <p>3. ใ้ปุ๋ยเสริมแคลเซียม-โบรอน อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร พ่นทุก 15 วัน เพื่อลดปัญหาผลร่วง หรือ สารโปแตสเซียมแทนท์ (Blossomland) สำหรับพืช อัตรา 10 - 20 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร พ่นทุก 15 วัน ช่วย</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	3. มังคุด	ออกดอก - ผลอ่อน	เพลี้ยไฟ	<p>ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยทำลายโดยการดูดน้ำเลี้ยงจากส่วนต่าง ๆ ของพืช</p> <p>ระยะออกดอกและติดผลอ่อนอาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมังคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า สีรช้ำกลาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ</p> <p>ระยะแตกยอดอ่อนและใบอ่อนทำให้ชะงักการเจริญเติบโต กระทบการัน หักงอและใบไหม้ ต้นมังคุดขาดความสมบูรณ์</p>	<p>ให้พืชมีความหนาแน่นต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้ดังนี้</p> <p>(ข้อมูลจากสถาบันวิจัยพืชสวน)</p> <ol style="list-style-type: none"> สำรวจการระบาดของเพลี้ยไฟพบในอ่อน ดอก และผลอ่อน พ่นสารอิมิดาโทลพริต 70% WG อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโทลพริต 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีพริค 20% SP อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรไซเพรม 12% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิพรินิล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นครั้งแรกก่อนดอกบาน 1 สัปดาห์ เมื่อตรวจพบเพลี้ยไฟเฉลี่ยมากกว่า 1 ตัวต่อดอก และพ่นซ้ำอีก 2 ครั้ง ขณะดอกบาน และหลังดอกบาน 1 สัปดาห์ เมื่อตรวจพบเพลี้ยไฟเฉลี่ย 0.25 ตัวต่อดอก หรือผล ควบคุมการเข้าแมลงสู่กลุ่มกลไกการออกฤทธิ์ <p>**** ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่ง ติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟต้านทานต่อสารฆ่าแมลงได้</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	4. ทุเรียน	ออกดอก - ทุเรียนผล	1. หนาวแห้งหนักจนชาวจาละล้าต้น	<p>ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่โดยใช้ไข่ไปเลือกตามลำต้นและกิ่งขนาดใหญ่ หนอนกัดกินซ่อนไข่ไปตามเปลือกไม้ตัวในไม่มีทิศทางหรืออาจกัดตัวเมเปลือกกรอบต้น การทำลายที่เกิดจากหนอนขนาดเล็กไม่สามารถสังเกตได้จากภายนอก แต่เมื่อหนอนโตขึ้นจะพบขุยไม้ละเอียดซึ่งเป็นมูลของหนอนตามแนวรอยทำลาย หรือตรงบริเวณที่หนอนทำลายกัดก็มักอยู่ภายในจะเห็นมีของเหลวสีน้ำตาลแดงไหลเยิ้มอยู่ ในระยะต่อมาจึงจะพบมูลหนอนออกมาออกเป็นกระจุกอยู่ข้างนอกเปลือกเมื่อใช้มีดปลายแหลมแกะเปลือกนี้ จะพบหนอนอยู่ภายใน จะสังเกตพบรอยทำลายต่อเมื่อหนอนโตโตและอาจเจาะเข้าเนื้อไม้หรือกินเนื้อไม้รอบต้นทุเรียนแล้ว ซึ่งจะส่งผลทำให้พุ่มเริ่มทรุดโทรม ใบเหลือง ร่วง และยืนต้นตายได้</p>	<p>1. กำจัดแหล่งขยายพันธุ์ โดยตัดต้นทุเรียนที่ถูกทำลายรุนแรงจนไม่สามารถให้ผลผลิต นำไปทำลายนอกแปลง และควรรูปลักษณะต้นทุเรียนใหม่มีความสมบูรณ์ แต่แข็งแรงอยู่เสมอ</p> <p>2. กำจัดตัวเต็มวัย โดยใช้ไฟส่องจับตามต้นทุเรียนในช่วงเวลา 20.00 น. ถึงช่วงเช้ามืด หรือใช้ตาข่ายตีปลาตาตีพื้นรอบต้นหลาย ๆ ทาเพื่อตัดตัวตัววง</p> <p>3. หมั่นตรวจสวนเป็นประจำ โดยสังเกตรอยแตรซึ่งเป็นผลเล็กและขึ้น ที่ตัวเต็มวัยทำขึ้นเพื่อการวางไข่ ถ้าพบให้ทำลายไปหรือถ้าพบขุยและกรากทำลายที่เปลือกไม้ให้ใช้มีดแกะและจับตัวหนอนทำลาย</p> <p>4. แหล่งที่มีการระบาดรุนแรง ควรป้องกันการเข้าทำลายของตัวหนอนชอนชาว โดยพ่นสารฆ่าแมลงไธอะมีโทอกและ/แอลบีตา-ไซฮาโลทริน</p> <p>14.1%/10.6% ZC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ โคลิโธอะนิน 15% SG อัตรา 20 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลิพริค 10% SL อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ อะซีพริค 20% SP อัตรา 30 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร พ่นให้ยกยอดบริเวณลำต้น ตั้งแต่โคนจนถึงยอด และกิ่งขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นต้นที่ทรงตัวของชอนชาวไม่พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 2 สัปดาห์</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. สภาพอากาศแห้ง	<p>อาการที่ใบ ถึง และต้นใบเหลือง ใบแห้ง ใบไหม้ ใบร่วง ยอดเหี่ยว กิ่งแห้ง เหี่ยวเฉา เปลือกต้นแห้ง ลำต้นไหม้ จะรบกวนเจริญเติบโต</p> <p>อาการที่ดอก และผล</p> <p>ดอกร่วง ผลเหี่ยว ผลแตก ผลร่วง</p>	<p>1. เพิ่มความชื้นในทรงพุ่มโดยการให้น้ำปริมาณอย่างน้อย 200 ลิตรต่อต้นต่อวัน ด้วยการพ่นน้ำหรือ ติดสปริงเกอร์รดต้นทุกวัน ในช่วงที่เหมาะสม คือ ในช่วงเช้า เวลา 6.00 – 8.00 น. หรือ ช่วงเย็นเวลา 15.00 - 17.00 น. และเพิ่มเวลาการให้น้ำมากกว่าช่วงเวลาปกติ เพื่อเป็นการระบายความร้อน ลดอุณหภูมิของอากาศ และเพิ่มความชื้นให้กับต้นทุเรียน</p> <p>2. รักษาความชื้นในดิน โดยการคลุมดินด้วยเศษหญ้าหรือวัสดุคลุมโคนต้นทุเรียน</p> <p>3. ลดการให้น้ำปุ๋ยที่มีไนโตรเจนสูง ในช่วงติดผล เพราะจะกระตุ้นให้พืชแตกใบอ่อนส่งผลให้มีการใช้น้ำมากขึ้น</p> <p>4. ไม้ผลต่อต้นใบปริมาณที่เหมาะสม หากน้ำไม่เพียงพอแต่มีการติดผลมากต้องตัดผลทิ้งบางส่วน เพื่อให้ต้นอยู่รอด รวมทั้งตัดแต่งใบภายในทรงพุ่มออกเพื่อลดการคายน้ำ</p> <p>5. พ่นด้วยสารเพื่อลดความรุนแรงจากอากาศร้อนและแสง เช่น พ่นสารเคโอลีน (Keolin) หรือ ดินขาวเคโอลีน อัตรา 1 กิโลกรัม ต่อ น้ำ 200 ลิตร</p> <p>(ข้อมูลจากสถาบันวิจัยพืชสวน)</p> <p>พ่นสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น สปีกรีเทรรม 12% SC</p>
	5. พืชตระกูลแตง (เช่น แตงกวา	ทุกระยะการเจริญเติบโต	1. เพลี้ยไฟฝ้าย	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยทำลายส่วนต่าง ๆ ของพืชโดยใช้ปากที่เป็นแทง (cylent) เขี่ยเนื้อเยื่อพืช	

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	แตงร้าน แตงโม แตงไทย หน่ออ่อน พักทอง ฟักเขียว ฟักมันฝรั่ง มะระจีน และบวบ)		2. โรคใบต่าง (เชื้อไวรัสสกุล <i>Tospovirus</i>)	ให้เข้า แล้วดูจุดน้ำเหลืองจากเซลล์พืช ทำให้บริเวณใบที่ถูกทำลายมีรอยแฉะสีน้ำตาล ในระหว่างการทำลายของเพลี้ยไฟต่อส่วนเจริญของพืชทำให้ยอด ดอก ตาอ่อนบ ไม่เจริญเติบโต หากเป็นระยะที่ช่อดอกน้ำแล้วไม่ทำการแก้ไขป้องกันกำจัด จะทำให้พืชตายได้	อัตรา 15 - 20 มิลลิลิตรต่อต้นน้ำ 20 ลิตร หรือ โชนอนพราวนิลโซล 10% OD อัตรา 30 - 40 มิลลิลิตรต่อต้นน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิวพรีนิล 5% SC อัตรา 40 - 50 มิลลิลิตรต่อต้นน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้นน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปร์มีซิเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้นน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพรีด 70% WG อัตรา 10 - 15 กรัมต่อต้นน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟูนาเพอร์ 10% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้นน้ำ 30 ลิตร
			2. โรคใบต่าง (เชื้อไวรัสสกุล <i>Tospovirus</i>)	อาการที่พบมีทั้งอาการใบต่างเหลือง หรือใบต่างสีส้มกับจุดสีเหลืองเข้มเป็นวง ใบยอดบิดเบี้ยวผิดปกติ ผิวใบขรุขระ และใบลดรูป ผลมีขนาดเล็กลงและผิดปกติรูปร่าง	<p>**** พบสารเชื้อพบเพลี้ยไฟมากกว่า 5 ตัวต่อยอด พ่นซ้ำตามความจำเป็น ควรพ่นสารแบบสลับกลุ่มสารตามกลไกการออกฤทธิ์ ทุกรอบ 14 วัน โดยพ่นสารแต่ละกลุ่มไม่เกิน 3 ครั้งต่อรอบ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กำจัดวัชพืชใหม่แปลง และรอบแปลงปลูก สมุนไพร เพื่อลดแหล่งสะสมเชื้อไวรัส และแมลงพาหะ 2. ตรวจแปลงปลูกสม่ำเสมอ หากพบต้นที่แสดงอาการของโรคให้ถอนและนำไปทำลาย หรือฝังดินนอกแปลงทันที 3. อุปกรณ์การเกษตร เมื่อใช้กับต้นที่เป็นโรค ควรทำความสะอาดก่อนนำไปใช้ใหม่ 4. เชื้อไวรัสสามารถพบได้ ยังไม่มีสารป้องกัน

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ออกดอก	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	6. มะลิ	ออกดอก	หมอมเงาะดอกมะลิ	ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นฟองเดี่ยว ๆ สีเหลืองบนกลีบดอก หรือก้านกลีบเลี้ยงดอก และยอดอ่อน เมื่อฟักเป็นตัวหมอม จะเจาะเข้าไป	กำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยกำจัด เพลี้ยไฟ ซึ่งเป็นแมลงพาหะนำโรค อัตรา 15 - 20 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือไซแอนทราซีนไฮดรอล 10% OD อัตรา 30 - 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ฟิเพรนิล 5% SC อัตรา 40 - 50 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ สไปริดีนิเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 - 15 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟิพินาฟอส 10% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อไร่ 30 ลิตร 5. ในปลูกรูที่ขึ้นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ พืชตระกูลแตง พืชตระกูลถั่ว มะเขือเทศ มะเขือยาว ชันฉ่าย ยาสูบ งา กะเพราขาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย ทานตะวัน ตำลึง และขี้กาขาว เป็นต้น ใกล้เคียงปลูกรูที่เป็นโรค 6. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกรูพืชหมุนเวียนชนิดอื่น ที่ไม่มีพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เพื่อตัดวงจรของโรค ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น สไปนีโทแรม 1.2% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ฟลูเบนไดอะซีน 20% WG

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	7. ข้าวโพด	ทุกระยะการเจริญเติบโต	หมอมกรเหตุข้าวโพดตายชุด	<p>เพศเมียวางไข่ในเวลากลางคืน โดยวางไข่เป็นกลุ่มไว้กับ และบนใบพืช แต่ละกลุ่มจะมีไข่ประมาณ 100 - 200 ฟอง มีขนสีน้ำตาลอ่อนปกคลุม การทำลายพืชเกิดขึ้นในระยะที่เป็นตัวหนอนเท่านั้น หนอนจะระบดทำลายข้าวโพดตั้งแต่อายุประมาณ 7 วัน จนกระทั่งออกเป็นผีเสื้อ โดยกัดกินยอดและใบข้าวโพดแห้งหรือกัดกินทั้งแผ่นใบ ทำลายช่อดอกตัวผู้ กัดกินไหม ผักมด และจะพบตัวหนอนหลบซ่อนแสดงอยู่ที่ยอดหรือโคนกาบใบข้าวโพด ความเสียหายที่เห็นได้ชัดเจนคือ ในระยะต้นอ่อนทำให้พืชตายระยะต้นแก่พืชจะไม่เจริญเติบโต ฝักลีบไม่สมบูรณ์ ทาการระบาดรุนแรงจะทำให้ผลผลิตเสียหาย 73 เปอร์เซ็นต์</p>	<p>อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 5% WG อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบการระบาดของ การป้องกันกำจัดโดยวิธีผสมผสาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระยะก่อนปลูก <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การเตรียมดิน ไถพรวนและตากดิน เพื่อกำจัดระยะตัวแก่ที่อยู่ในดิน 2. ระยะหลังปลูก <ol style="list-style-type: none"> 2.1 หมั่นสำรวจแปลงปลูก ตั้งแต่เริ่มงอก หากพบกลุ่มไข่และตัวหนอนทำาการเก็บทำลายทันที 2.2 เปลี่ยนแปลงศัตรูธรรมชาติ เช่น แมลงเบียนใช้ไตรโคแกรมมา แมลงหางหนีบ นวนกขี้เฒ่า เป็นต้น 2.3 ใช้สารชีวภัณฑ์ พ่นด้วยเชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ฟูริงเยนซิส ตามคำแนะนำของ กรมวิชาการเกษตร โดยเฉพาะหมอมกรระยะแรก ๆ ควรพ่นสารชีวภัณฑ์ในช่วงเย็น จะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด 2.4 หากพบการระบาดรุนแรงใช้สารเคมี ป้องกันกำจัดแมลงตามคำแนะนำของบริษัท กรมวิชาการเกษตร 2.5 ใช้อัตราพ่นให้เหมาะสมกับการเจริญเติบโต

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ของข้าวโพด ขณะพ่นสารพ่นให้ละอองสารลงสู่กรวยยอดมากที่สุด การป้องกันกำจัดโดยวิธีใช้สารเคมี</p> <p>- ต้องสลับกลุ่มสารทุก 30 วัน (1 รอบวงจรชีวิต) เพื่อลดความต้านทานต่อสารฆ่าแมลง</p> <p>- ขณะพ่นสารผู้พ่นควรอยู่ด้านหลังเสมอ ผู้พ่นสารควรวางมือสลับป้องกันอันตรายจากสารเคมีป้องกันกำจัดแมลง</p> <p>สารที่แนะนำในการป้องกันกำจัด</p> <p>สวามิทธิพนทางใบ</p> <p>IRAC กลุ่ม 5</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร 2. สไปนีโทแรม 25% WG อัตรา 10 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร <p>IRAC กลุ่ม 6</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร 2. อีมาเมกตินเบนโซเอต 5% WG อัตรา 10 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร <p>IRAC กลุ่ม 13</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คลอร์ฟีนาเพอร์ 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร <p>IRAC กลุ่ม 22A</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ชื่อสิ่งเกดหลักขณะ/อากาศที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>1. ฉีดออกซาซาริป 15% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>IRAC กลุ่ม 18/5</p> <p>1. เมทอกซีไพโรเซต+สไปโรเทเนม 30+6% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>IRAC กลุ่ม 28</p> <p>1. คลอแรนพราบีลิโพรล 5.17% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>2. ฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>สารชีวภัณฑ์</p> <p>IRAC กลุ่ม 11</p> <p>1. เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ฟูริงเยนซิส สายพันธุ์ ไอซาฟัว อัตรา 80 กรัม หรือมิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>2. เชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ฟูริงเยนซิส สายพันธุ์ เคอร์สตาเก้ อัตรา 80 กรัม หรือมิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p>

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (นางสาวทิวา บุปผาประเสริฐ) ชื่อผู้จดจาก : ศวพ.นครปฐม, ศวพ.กาญจนบุรี, ศวพ.6 และ ศวส.ชุมพร

: สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน (นางสาวสุวิรัตน์ ทองคำ) ชื่อผู้จดจาก : กลุ่มวิชาการ

: กลุ่มวิจัยโรคพืช กองวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช

: กองวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช

ผู้ส่งมารอง